

[Elisabeth Bruun Olesen]

vold. Derfor vil staten kun kompensere for overmaling af de intakte plader, medens kommunerne selv må hæfte for det ødelagte.

Ministerens udtalelser er intet mindre end rystende. Han forsøger at skyde skylden over på kommunerne og børnene. Dette er så meget desto mere greelt, fordi netop boligministeriet har handlet ualmindelig sløvt i denne sag. Sundhedsstyrelsen skrev allerede i april 1985, at styrelsen var blevet opmærksom på, at der flere steder tidligere var blevet anvendt asbestcementprodukter til beklædning af vægge og lofter, at udenlandske målinger havde vist, at anvendelse af sådanne produkter kunne give anledning til betydelig indendørs forurening med asbestfibre, og at selv ganske ringe og kortvarige udsættelser for asbeststøv efter års latenstid har givet anledning til lunge- og lungehindekræft. Men boligministeriet gjorde intet. Man undskyldte sig med måletekniske vanskeligheder.

Nu handler ministeren så. Nu siger han, at de kommuner, som vil gøre noget ved asbestproblemet, skal straffes, fordi det er deres egen skyld. Ynkeligt! Ministeren glemmer også helt, at det er boligministeriet, der giver kommunerne retningslinjer for, hvilke byggematerialer der skal bruges til offentligt byggeri, og at det således er boligministeriet, der i sin tid har sagt god for de asbestholdige plader.

Svar (23/6 86):

Boligministeren (Thor Pedersen):

Boldspil i en børneinstitution eller gymnastiksal er ikke hærværk, hvis boldspillet ellers drives i lokaler, hvis indretning er baseret herpå. Derimod er det anvendelse af uhensigtsmæssige materialer, hvis disse ikke kan tåle boldspil, forudsat at det er rimeligt og normalt at drive boldspil i det pågældende lokale.

Anvendelse af uhensigtsmæssige – om end naturligvis lovlige – bygningsmaterialer i kommunale bygninger kan næppe være statens ansvar.

Spm. nr. S 1294

Til *udenrigsministeren* (18/6 86) af:

Albrechtsen (VS):

»Vil regeringen på baggrund af den skærpede situation i Sydafrika og den sydafrikan-

ske statsterrorisme afbryde de diplomatiske forbindelser med Sydafrika eller dog i hvert fald som minimum sørge for, at det sydafrikanske generalkonsulat i København bliver nedlagt?«

Svar (2/7 86):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Danmark havde indtil midten af 1960'erne diplomatisk forbindelse med Sydafrika på gesandtniveau, ligesom Finland og Sverige fortsat har det. Siden nedlæggelsen af det danske gesandtskab i Pretoria i 1965 har Danmark og Sydafrika alene opretholdt forbindelser på det konsulære område.

Indtil 1. december 1985 havde Danmark et generalkonsulat med udsendt personale i Johannesburg og honorære konsulater i fire andre sydafrikanske byer. Efter dette tidspunkt har Danmark kun honorære konsulater i Sydafrika. Sydafrika har alene et generalkonsulat i København. Konsulaters hovedopgave er den rent praktiske at bistå hjemlandets borgere, herunder rejsende og søfolk, i opholdslandet, f.eks. i tilfælde af uroligheder, fængsling eller tilskadekomst. Oprettelse og nedlæggelse af konsulater finder derfor i staternes praksis sted efter et konkret skøn og på grundlag af det praktiske behov, der består for konsulær repræsentation et givet sted.

Spm. nr. S 1295

Til *ministeren for offentlige arbejder* (18/6 86) af:

Kaj Poulsen (S):

»Hvad agter ministeren at foretage for at afhjælpe de lange og mange forsinkelser i statens lufthavne, efter at statens luftfartsvæsen har skåret sikkerhedsbemandingen ned?«

Begrundelse

Efter at statens luftfartsvæsen ganske uforståeligt har nedprioriteret sikkerheden for passagerer i danske indenrigslufthavne ved at fjerne personale fra sikkerhedskontrollen, er der opstået urimelige og for passagererne irriterende forsinkelser.